

Met de kajak naar Colombia

14 Jun, 2008, 13:10 (GMT -04:00)

[Email dit artikel](#)

[Print dit artikel](#)

WILLEMSTAD — Drie mannen. Drie kajaks. Zeshonderd kilometer over de Caribische Zee. Het is niet niks wat André van Klinken (49), Martin van den Blik (50) en Paul Thijssen (58) van plan zijn. De drie gaan in ongeveer vier weken van Curaçao

Vlnr: Paul Thijssen, Martin van den Blik, André van Klinken.

verleggen van hun persoonlijke sportieve grenzen, willen ze met het kajakproject ook geld verzamelen voor het goede doel. Ook gaan de drie kajakkers zowaar op een mission diplomatique.

De route die afgelegd gaat worden

naar het Colombiaanse Sta. Marta kajakken. Met als tussenstops Aruba, de onbewoonde Venezolaanse eilandjes Los Monjes en een aantal plaatsen aan de woeste en grotendeels onbewoonde kust van Colombia. Een uniek project, nog nooit heeft iemand dit eerder gedaan.

door Liesbeth Mantel

De drie zijn verenigd in stichting Nacawok, een sportclub met een ecologische inslag die onder meer groepstochten organiseert. Hun motieven zijn meervoudig. Naast ongelooflijk genieten van de tocht, ('Het is ook onze vakantie') en het

Ze vertrekken vanaf Curaçao op Dia di Bandera, de dag van de vlag, op 2 juli. Het plan is dan ook om aan de gezagdragers in Sta. Marta bij aankomst de Curaçaose vlag aan te bieden, met daarbij een brief van gezaghebber Lisa Dindial. Die is, samen met de Colombiaanse consul, en waarschijnlijk ook gedeputeerde van Sport Marilyn Alcalá-Wallé, aanwezig bij het officiële afscheid. Dat zal bij het Lions Dive & Beach Hotel zijn.

Paul Thijssen heeft onlangs voorwerk gedaan. Hij heeft de kust van Colombia verkend op mogelijke overnachtingsplekken. Plekken waar indianen wonen ('Drie hutjes en een hangmat, meer moet je je niet voorstellen'), stranden waar je aan land kunt komen, enzovoorts. Hem is door de kustwacht verteld dat het niet zomaar zonder risico is, die Colombiaanse kust. "Het is ontzettend gevaarlijk!" zegt Thijssen, met een glunderende blik in zijn ogen. Colombia is toch nog steeds het land van de cocaïne. Drugsmokkelaars zouden die verlaten strandjes die ze aandoen om te pauzeren, weleens als uitvalsbasis kunnen hebben. En dan is er ook nog de zee, die in deze contreien behoorlijk ruig kan zijn. De Caribische Zee staat onder zeilers bekend als een van de meest wilde wateren ter wereld. En het orkaanseizoen is ook net aangebroken...

PIONIER

Maar Thijssen en zijn vrienden zijn voor al die dingen niet zo bang. "Hier op Curaçao moet je op sommige tijdstippen ook niet overal komen." Daarbij komt dat ze behoorlijk ervaren zeekajakkers zijn, met Thijssen voorop. Hij, eveneens een doorgewinterde zeiler, is de pionier van het stel en heeft meerdere solotochten met de kajak op zijn naam staan. Bijvoorbeeld van Bonaire naar Curaçao. Van den Blik en Van Klinken sloten zich zo'n tien jaar geleden bij hem aan. Van den Blik: "De eerste keer dat ik meedeed zouden we van Klein Curaçao naar het Spaanse Water varen. Heen gingen we met een gewone boot. Toen ik op die boot de enorme golven op dat stuk zee zag en voelde, werd ik ontzettend bang. Maar eenmaal in de kajak was het heel anders. Je beweegt dan op de golven mee, je hoeft er niet doorheen te ploegen."

Die golven kunnen evengoed best imposant zijn. Watermuren van drie of vier meter hoog zijn geen uitzondering. Vooral op het 'middenstuk', tussen de eilanden, waar niet de lufte van land is. "Meestal dein je dus gewoon mee, maar het kan gebeuren dat de golf net achter je breekt en dat je dan op de golf meesurft. En als dat hard gaat kun je omslaan of krijg je achter elkaar water over jou en je kajak heen."

Die kajaks zijn zogenaamde 'sit on top'-kajaks. De kajaker zit erop, en niet erin, zoals bij gewone kajaks. De 'sit on tops' kunnen niet vollopen, omdat ze geen holte hebben. "Dat is minder gevaarlijk. Als je omslaat, val je er gewoon af, en dan klim je er weer op. Alles is eraan vastgebonden: de peddel, de bagage, en ook de mannen zelf. Nadeel is wel dat je continu in de nattigheid zit."

En in die nattigheid zullen de heren lange etappes maken. De eerste is direct een van de langste: van Curaçao naar Aruba is zo'n dertig uur peddelen. Uitrusten en slapen gebeurt gewoon op de kajak. "We gaan een systeem aanhouden van twee uur varen, een half uur slapen, twee uur varen, half uur slapen. En dat continu. Dat is de enige manier waarop je het volhoudt", zegt Thijssen. En hij kan het weten, want hij is zelfs al een keer van Bonaire naar Aruba gekajakt. Zijn langste afstand tot nu toe: 53 uur deed hij erover.

Tijdens het slapen binden ze de kajaks aan elkaar vast, zodat ze elkaar niet kwijt kunnen raken. "In het donker zie je geen hand voor ogen. Als je dan afdrijft heb je een probleem", zegt Van Klinken.

Op Aruba zullen ze twee dagen uitrusten om dan vol goede moed te beginnen aan de tweede etappe. Dat tweede deel, van Aruba naar Los Monjes, is ook lang. En daarbij is het niet eens zeker of ze op de kleine Venezolaanse eilandjes wel goed kunnen rusten. Het zijn twee rotsen in zee, en er is verder niks. Maar ze kunnen waarschijnlijk in elk geval aan land. En daarna begint de laatste grote etappe naar de kust van Colombia.

COMMUNICATIE

De drie mannen gaan niet onbeslagen ten ijs. Al maanden wordt er serieus getraind op de wateren rond Curaçao. Ze zullen met geheel bedekt lichaam varen, met lappen om het hoofd en factor 45 op de neus, want verbranden doe je snel op het water. Eten en drinkwater nemen ze voor een deel mee 'aan boord'. Maar niet alles kun je meetersen. Daarom heeft Thijssen plekken uitgestippeld waar nederzettinkjes zijn, om aan land te gaan. En ze nemen watermakers mee, kleine ontziltingsapparaten voor noodgevallen. En als dan echt nood aan de man dreigt, hebben ze ook nog de beschikking over communicatieapparatuur, zoals een satelliettelefoon en een zogenaamde e-pirb, waarmee een noodsignaal kan worden afgegeven voor de kustwacht. Radio Holland heeft ervoor gezorgd.

Andre van Klinken zal zijn vijftigste verjaardag ergens tijdens de tocht vieren, maar hij wil niet zeggen wanneer precies. "Nee, misschien ook zelfs niet aan jullie", zegt hij grinnikend tegen zijn compagnons. Hij kijkt het meeste uit naar de eerste aankomst op de noordkust van Colombia. Thijssen is het met hem eens. "Voor mij is dat echt een nieuwe stap, het is verder dan ik ooit ben gegaan." Martin van den Blink heeft weer een heel ander hoogtepunt in het vizier: hij kijkt het meest uit naar het moment van weggaan. "Het moment dat je alles en iedereen achterlaat en je op jezelf aangewezen bent."

Hoewel ze al een eind op weg zijn met sponsors als Landmark, BDO, Dammers en Van der Heide en HB Management, zijn zij nog altijd op zoek naar meer geldschieters. "We kunnen nog van alles gebruiken. En zeker voor ons goede doel. Donaties zijn nog steeds welkom." Aldus de drie enthousiaste kajakkers. Een gedeelte van het sponsorgeld zal worden besteed aan de onkosten die ze zelf maken, en een gedeelte gaat naar een aidspreventieprogramma van het CHN, het Curaçao HIV Network. Ze hebben dit doel gekozen om deze specifieke problematiek op het eiland uit de taboesfeer te halen. Daarnaast zien zij parallellen tussen hun tocht en het strijden tegen de ziekte. Als belangrijkste voorbeeld halen ze aan dat je in beide gevallen behoorlijk veel doorzettingsvermogen nodig hebt. Ze hopen mensen te inspireren en hun mogelijkheden te ontdekken.

Los van het zakelijke verheugen ze zich alledrie op de enorme schoonheid van de zee. "Kajakken is echt uniek, je kunt bijna niet dichterbij het water zijn", zegt Van der Blink. "Je overgeven aan de ritmes. Het ritme van je peddel, het ritme van dag en nacht, en het ritme van de golven." "Je krijgt ervaringen die je anders niet zo gauw opdoet", voegt Van Klinken eraan toe. "Bijvoorbeeld 's nachts kajakken met die enorme sterrenkoepel om je heen. Overweldigend."

Voor meer informatie kan men mailen naar: nacawok@gmail.com of bellen naar 528-8833.